

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku W. C.
przy uczestnictwie M. C.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 4 lutego 2016 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. oddala wniosek wnioskodawczynie o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem wstępnym z dnia 9 października 2015 r. Sąd Rejonowy w S. ustalił nierówne udziały stron w majątku wspólnym przez przyjęcie, że udział wnioskodawczynie w tym majątku wynosi $\frac{1}{4}$ a udział uczestnika $\frac{3}{4}$. Na skutek apelacji wnioskodawczynie od tego postanowienia, Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 4 lutego 2016 r. zmienił zaskarżone postanowienie i oddalił wniosek o ustalenie nierównych udziałów.

Od postanowienia Sądu Okręgowego uczestnik wniósł skargę kasacyjną, w której domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia i oddalenia apelacji wnioskodawczynie od postanowienia wstępnego, jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazał kwotę 221.908 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia na podstawie akt sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 maja 2001 r., IV CZ 20/01, nie publ., z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 152/01, nie publ. i z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11). Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Art. 519¹ § 2 k.p.c. stanowi, że w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150.000 zł. W orzecnictwie przyjmuje się, że w takiej sprawie (a także w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku - art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.) wartość przedmiotu zaskarżenia sprowadza się do wartości konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego objętego zaskarżeniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11).

Badanie w sprawie niniejszej dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia wymaga uwzględnienia, że co prawda wartość majątku wspólnego małżonków, jak wynika z twierdzeń skarżącego, wynosi 443.816 zł, a następstwem zaskarżonego postanowienie jest przyjęcie, że udziały małżonków są równe, a więc każdy ma wartość 221.908 zł, to jednak kwota ta nie stanowi prawidłowo obliczonej wartości przedmiotu zaskarżenia. Kwotą tą jest kwota 110.954 zł. Skarżący domaga się bowiem ustalenia wysokości jego udziału i udziału żony w majątku wspólnym w proporcjach $\frac{3}{4}$ i $\frac{1}{4}$, co odniesione do wartości tego majątku (443.816 zł), daje wartości udziałów: wnioskodawczyni - 110.954 zł, uczestnika - 332.862 zł. W tej sytuacji interes prawny, którego ochrony skarżący domaga się skargą kasacyjną, zamyka się różnicą kwot: 332.862 zł (tego oczekuje) i 221.908 zł (to uzyskał), czyli kwotę 110.954 zł. Ta zatem kwota, a nie kwota 221.908 zł wyraża wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie niniejszej. Jest to kwota poniżej progu ustawowego dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawie o

podział majątku wspólnego, co czyni skargę kasacyjną wniesioną przez uczestnika niedopuszczalną.

Z podanej zatem przyczyny skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu, co orzeczono na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 13 § 2 oraz art. 519¹ § 2 k.p.c.

Wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym podlegał oddaleniu. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę kasacyjną, został powiązany wyłącznie z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania i wnioskiem o oddalenie skargi kasacyjnej. Żadne z tych rozstrzygnięć w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie z niektórymi, przez siebie wskazanymi, rozstrzygnięciami (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12; z dnia 22 października 2014 r. II CSK 235/14 nie publ.), które jednak w sprawie nie zapadły i nie dostrzegła wady skargi kasacyjnej prowadzącej do jej odrzucenia.